

(западна Венгрія, между Дунавъ и Сава) и покорили на себѣ си вѣтвитѣ отъ славенското племе, които живѣяли въ тѣзи страна и по-нататѣкъ къмъ западъ; племената, които сѣдѣли по долнѣй Дунавъ и отъ които именно излазяли преселенцы въ гръцкыѣ земѣ, и тѣ были захванжты отъ тѣхъ. — *Хаканъ* (— Ханъ) *Баянъ*, творецътъ на аварското могѣщество, проводилъ посланници въ славенската земя (въ сегашна Влахія и источна Венгрія) до *Княза Доврата* и до старѣитѣ словенскы, да имъ искалъ данѣкъ и покорность. А Довратъ и старѣитѣ отговорили: «Кой челоуѣкъ отъ онѣзи, които «живѣятъ на земята и които са сгрѣватъ отъ зарытѣ на слънцето, може да покори силата ни? «Ний смы са научили другытѣ да владѣймы, а не «тѣ насъ, и туй ѣ нашето завѣщаніе до когато «на свѣта има война и ножъ.»⁽¹⁶⁾ Тѣзи думы единъ Византійцъ турилъ въ устата на единъ славенскый князь, а византійцытѣ мразѣли славенытѣ като силны неприѣтели и ги прѣзирали като варвары! — По слѣдствіе на княжескы отвѣтъ произлѣзла крамола между аварскытѣ посланници и славенытѣ, които са хванжли тѣй, щото посланницытѣ были убиты.

Въ 581-год. славенытѣ на четъ до 100 хиляды направили страшно втурванье въ имперіята; като не са доволствоваали съ разграбванъето на Тракія и Македонія, тѣ тозъ-пѣтъ са выскнѣли въ собственна Гърція. Императорътъ повиыкалъ на помощъ Аварекыя Хаканъ отъ-задь Сава. Баянъ съ многочисленна войска преминѣлъ по край южныя брѣгъ

⁽¹⁶⁾ Менандръ — ед. Niebuhrii, 406.